Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'e yalvarmanın hükmü

[Türkçe — Turkish — تركي]

Abdurrahman el-Berrâk

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ حكم دعاء الرسول صلى الله عليه وسلم ﴾

« باللغة التركية »

عبد الرحمن البراك

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2011 - 1432

IslamHouse.com

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

Soru:

Aşağıda zikredilen sözleri söylemek, şirk sayılır mı?

"Allahım! Efendimiz Muhammed'e salât ve selâm eyle. Ey Allah'ın elçisi! Çarem tükendi, gücüm-kuvvetim kalmadı."

Cevap:

Hamd, yalnızca Allah'adır.

Evet,bu sözler şirk sayılır.Çünkü bu sözler,Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'den yardım dilemek ve halini O'na şikâyet etmektir. Zirâ bu söz; Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'in, kendisine seslenen kimseyi, nerede olursa olsun işittiğini, kendisinden yardım dileyene yardım ettiğini ve sıkıntısını giderdiğini içerir. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- gaybı bilmiyorken ve bütün bunlara hayatta iken gücü yetmezken, ölümünden sonra gücü nasıl yetsin. O, ne kendisine, ne de başkasına fayda verme gücüne sahiptir.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿قُل لَّآ أَمۡلِكُ لِنَفۡسِي نَفۡعٗا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُۚ وَلَوۡ كُنتُ أَعۡلَمُ ٱلۡغَيۡبَ لَٱسۡتَكۡثَرۡتُ مِنَ ٱلۡخَيۡرِ وَمَا مَسَّنِيَ ٱلسُّوٓءُۚ إِنۡ أَنَا۠ إِلَّا نَذِيرٞ وَبَشِيرٞ لِّقَوۡمٖ يُؤۡمِنُونَ ١٨٨﴾

[سورة الأعراف الآية: ١٨٨]

"(Ey Elçi! Onlara) de ki: 'Ben, Allah'ın dilediğinden başka kendime herhangi bir fayda ya da zarar verecek güce sahip değilim. Eğer ben gaybı bilseydim, elbette daha çok hayır yapmak isterdim ve bana hiçbir kötülük de dokunmazdı. Ben, inanan bir topluluk için sadece bir uyarıcı ve müjdeleyiciyim."[1]

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ٱدۡعُونِيٓ أَسۡتَجِبۡ لَكُمۡۚ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَسۡتَكۡبِرُونَ عَنۡ عِبَادَتِي سَيَدۡخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ٦٠﴾ [سورة غافر الآية: ٦٠]

[1] A'râf Sûresi: 188

"(Ey kullarım!) Rabbiniz buyurdu ki: Yalnızca bana duâ edin ki duânıza icâbet edeyim. Şüphesiz ki bana ibâdet etmekten büyüklenenler, aşağılanmış olarak cehenneme gireceklerdir."[1]

Yine şöyle buyurmuştur:

﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ ۖ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ ۖ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٦﴾ ﴾ [سورة البقرة الآية: ١٨٦]

"(Ey Peygamber!) Eğer kullarım sana beni sorarlarsa; şüphesiz ki benim onlara yakın olduğumu ve duâ edenin, duâ ettiği zaman duâsına icâbet edeceğimi söyle. O halde onlar da (emrettiklerimi yerine getirmek ve yasakladıklarımdan da sakınmak sûretiyle) benim dâvetime icâbet etsinler ve bana îmân etsinler ki doğru yolu bulsunlar."[2]

Bir kula düşen görev; yalnızca Allah Teâlâ'ya yalvarıp yakarması, yalnızca O'ndan yardım dilemesi, O'ndan ümit etmesi ve O'na tevekkül etmesidir. Çünkü mülkün ve hayrın hepsi, yalnızca Allah Teâlâ'nın elindedir ve O, her şeye hakkıyla gücü yetendir.

Gaybı bilmek, keder ve sıkıntıları gidermek, duâ edenlerin duâlarını işitmek ve onların duâlarına icâbet etmek, Rab Subhânehu ve Teâlâ'nın özelliklerindendir.Her kim, bu özelliklerin bir kısmını Allah Teâlâ'dan başkasına verirse, büyük şirke düşer ve müşrik olur.

Nitekim Allah Teâlâ bu konuda şöyle buyurmuştur:

﴿ أَمَّن يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ أَإِلَٰهٌ مَّعَ اللَّهِ ۚ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٢﴾ ﴾ [سورة النمل الآية: ٦٢]

"Yoksa, kendisine yakardığı zaman bunalmışa karşılık veren ve başındaki sıkıntıyı gideren; sizi yeryüzünün halifeleri kılan mı? (Allah'a ortak koştuğunuz putlara mı ibâdet etmek daha hayırlı, yoksa kendisine yalvardığı zaman sıkıntıya düşenin dâvetine icâbet eden Allah mı daha hayırlıdır?) Allah'ın yanında (size bu nimetleri bahşeden) başka bir ilah mı var? Ne kadar az düşünüyor (ve az ibret alıyor)sunuz."[3]

Yine Allah Teâlâ şöyle buyurmuştur:

---

[1] Ğâfir/Mü'min Sûresi: 60

[2] Bakara Sûresi: 186

[3] Neml Sûresi: 62

﴿ قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ ۚ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٥﴾ ﴾

[سورة النمل الآية: ٦٥]

"(Ey Peygamber! Onlara) **de ki: Göklerde ve yerde Allah'tan başka gaybı kimse bilemez. Onlar,** (kıyâmet koptuğu zaman kabirlerinden) **ne zaman diriltileceklerini de farketmezler/bilmezler.**"[1]

Günahları bağışlayan, keder ve sıkıntıları gideren yalnızca Allah Teâlâ bilir. Gönüllerde saklı olanı bilen yalnızca O'dur.

Bundan dolayı kulun, Allah Teâlâ'dan başka hiç kimsenin gücünün yetmediği, günahların bağışlanması, keder ve sıkıntılarının giderilmesi gibi isteklerini elde etmek için Mevlâsı Allah Teâlâ'dan başkasına yönelmemesi gerekir. Çünkü bunun sahibi ve buna gücü yeten, yalnızca O'dur.

[1] Neml Sûresi: 65